

स्वर्गोदेवत्वं प्रकाशः सत्त्वप्राप्यः नरकंतिर्यक्त्वं तमोगुणेन सत्यानृतं मानुषत्वं तदुभयमिश्रणेन ॥ ३ ॥ सत्यानृतेति धर्माधर्मौ प्रकाशतमसीसुखदुःखे इति संबंधः ॥ ४ ॥ श्लोकं व्याचष्टे तत्रेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ भूतानां संसारिणामेत्युत्तरं पुत्रपरिष्वंगादिजन्तु अनित्यं अतः सुखार्थं नयतेत किंतु दुःखस्यौपाधिकस्य विमोक्षार्थमेव यतेत ॥ ७ ॥ तत्किं नित्यं सुखं नास्ते वेत्याशंक्य सदपि न प्रकाशत इति सदृष्टांतमाह राक्षिति नश्यते अंतर्हितं भवति ॥ ८ ॥ प्रवृत्तयः दृष्टादृष्टफलाः अभिधीयन्ते वेदे न ह्यतः त्रिवर्गफलात्परं स एव अनित्यसुखमेव आत्मगुणविशेषस्तार्किकाभिमतः धर्मार्थौ गुणभूतौ यस्य प्रधानभूतस्य सुखस्य तदर्थ आरंभ आरंभ आरंभ

स्वर्गः प्रकाश इत्याहुर्नरकं तम एव च ॥ सत्यानृतं तदुभयं प्राप्य ते जगती चरैः ॥ ३ ॥ तत्राप्येवं विधा लोके वृत्तिः सत्यानृते भवेत् ॥ धर्माधर्मौ प्रकाशश्च तमो दुःखं
सुखं तथा ॥ ४ ॥ तत्र यत्सत्यं सधर्मो यो धर्मः स प्रकाशो यः प्रकाशस्तत्सुखमिति ॥ तत्र यदनृतं सोऽधर्मो योऽधर्मस्तत्तमो यत्तमस्तदुःखमिति ॥ ५ ॥ अत्रोच्यते
शारीरैर्मानसैर्दुःखैः सुखैश्चाप्यसुखोदयैः ॥ लोकसृष्टिं प्रपश्यंतो न मुह्यन्ति विचक्षणाः ॥ ६ ॥ तत्र दुःखविमोक्षार्थं प्रयतेत विचक्षणः ॥ सुखं नित्यं भूतानां
मिह लोके परत्र च ॥ ७ ॥ राहुग्रस्तस्य सोमस्य यथा ज्योत्स्नान् भासते ॥ तथा तमोभिर्भूतानां भूतानां नश्यते सुखं ॥ ८ ॥ तत्सुखं लुप्तं विधं सुखमुच्यते शारीरं मान
सं च इह सुखं लुप्तं भूमिश्च लोके वस्तु प्रवृत्तयः सुखार्थं मभिधीयन्ते न ह्यतः परं त्रिवर्गफलं विशिष्टतरमास्ति स एव काम्यो गुणविशेषो धर्मार्थगुणारंभस्तद्धेतुरस्योत्प
त्तिः सुखप्रयोजनार्थ आरंभः ॥ ९ ॥ भरद्वाज उवाच यदेतद्भवताभिहितं सुखानां परमास्थितिरिति तदुपगृह्णीमो न त्वेषामृषीणां महति स्थितानां प्रा
प्य एष काम्यो गुणविशेषो न चैनमभिलषन्ति च तपसि श्रूयते त्रिलोकं रुद्रह्माप्रभुरेकाकीतिष्ठति ब्रह्मचारी न कामसुखेष्वात्मानमवदधाति अपि च भगवान् वि
श्वेश्वर उवाच काममभिवर्तमानमनंगत्वेन शममनयत् तस्माद्भूमो न तु महात्मभिरयं प्रतिगृहीतो न त्वेषां तावद्विशिष्टो गुणविशेष इति नैतद्भगवतः प्रत्ये
मि भगवता तूक्तं सुखान् परमस्तीति लोकप्रवादो हि द्विविधः फलोदयः सुरुतात्सुखमवाप्यते दुष्कृता दुःखमिति ॥ १० ॥

भ्यतइतिव्युत्पत्त्याधर्मादिः अनुष्ठेयइतिशेषः यतस्तद्धेतुः धर्महेतुरस्यसुखस्योत्पत्तिरभिव्यक्तिः आरंभस्त्रिवर्गस्थराहुचस्तेन्दुप्रकाशवत्सतोपितमसाअप्रकाशमानस्यसुखस्यअभिव्यक्तयेसर्वोप्यारंभइत्यर्थः ॥ १॥ सुखार्थआरंभइत्यत्रांकते यदेतदिति सुखानांपरमास्थितिर्नित्यंसत्त्वं सुखान्परमस्तीतिपाठांतरंनोपपत्तीमोनित्यसुखस्यानुपलंभान् अनित्यस्यसुखस्यनुच्छेदत्वमाह नहीति महतियोगैश्वर्ये ॥ १०॥